

സലഫിസം

ചില നിഗമനങ്ങൾ മുറുകെപിടിക്കലോ?

ചെറിയമുണ്ടം അബ്ദുൽഹമീദ് മദനി

“ഇസ്ലാമിലെ ഗുരുഭൃതന്മാരൊക്കെ സന്ധിക്കുന്ന അഹ്ലുസ്സുന്ന വൽ ജമാഅയുടെ അതേ പാത പിൻപറ്റുന്നവരെ കുറിക്കുന്നതായി പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ‘സലഫിസം’ എന്ന പദം യഥാർത്ഥത്തിൽ നിർണിതമായ ചില ഇജ്തിഹാദുകളുടെ (ഗവേഷണ വിചിന്തനം) നിഗമനങ്ങളെ മുറുകെപിടിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക കക്ഷിയുടെ അടയാള ശബ്ദമായിത്തീർന്നു. തങ്ങളുടെ ഈ നിഗമനങ്ങളെ അവർ സൻമാർഗികളേയും ദുർമാർഗികളേയും വേർതിരിക്കാനുള്ള മാനദണ്ഡമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതേ സമയം ഈ ഇജ്തിഹാദുകൾക്ക് അഹ്ലുസ്സുന്നയുടെ ഒരു പാതയാകാനുള്ള സാധ്യത മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ബിദ്അത്തുകളായി എണ്ണപ്പെടുന്ന ഇതര ഇജ്തിഹാദുകളുടെ സ്ഥിതിയും ഇത് തന്നെ. ശരിയോ തെറ്റോ ആകാനുള്ള സാധ്യത മാത്രമേ അതിനുള്ളൂ.” (ബോധനം ദ്വൈമാസിക, 1999 സെപ്തംബർ-ഒക്ടോബർ, പേജ്. 11) ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്ത് പറയുന്നു?

സലഫികളെ വിമർശിച്ചു നിലംപരിശാക്കാൻ വേണ്ടി വാരികയും ദിനപത്രവും നടത്തിയിട്ട് മതിയാകാത്തതുകൊണ്ട് തുടങ്ങിയ മാസികയുടെ മുഖ്യധർമ്മം സലഫികളെ തകർത്ത് മുസ്ലിം ഐക്യം സ്ഥാപിക്കലാണ്. ആതിനുവേണ്ടി ആ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളുടെ വൈചിത്ര്യം വിസ്മയാവഹമത്രെ. അറബ് ലോകത്തെ സലഫികളൊക്കെ ജമാഅത്തുകാരുടെ ആശയങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നവരാണെന്നും കേരളത്തിലെ സലഫികൾ സീസറുടെ വീക്ഷണഗതിക്കാരാണെന്നും സ്ഥാപിക്കാനുള്ളതാണ് ചില ലേഖനങ്ങൾ. കേരളത്തിലെ പഴയ സലഫി നേതാക്കളൊക്കെ ജമാഅത്തിന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇപ്പോഴുള്ളവർ ജമാഅത്തിനെ വെറുതെ വിമർശിക്കുകയാണെന്നും സമർത്ഥിക്കുകയാണ് മറ്റു ചില ലേഖനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം.

മാസികയുടെ പുതിയ ലക്കങ്ങളിൽ, അറബ് ലോകത്തെ സലഫികളെ ഒരു സകുചിത ഇസത്തിന്റെ വക്താക്കളായി ചിത്രീകരിച്ചു കൊണ്ട് ആരോ എഴുതിയത് തർജ്ജമ ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വിശ്വാസപരമോ കർമ്മപരമോ ആയ ഏത് വിഷയത്തിലാണ് സലഫികൾ കേവലം ചില നിഗമനങ്ങൾ മുറുകെപിടിച്ചുകൊണ്ട് കക്ഷിത്വമുണ്ടാക്കിയതെന്ന് ആ ലേഖനത്തിൽ ഒരിടത്തും വസ്തുനിഷ്ഠമായി തെളിയിച്ചിട്ടില്ല. വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെയോ പ്രാമാണികമായ ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെയോ ഏതെന്ത് വചനങ്ങൾക്കെതിരിലാണ് സലഫികൾ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചതെന്ന് ആ

ലേഖനത്തിൽ ഒരിടത്തും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. എങ്ങും തൊടാത്ത കുറെ വാചകങ്ങൾ എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ച് സലഫികളെ സമർത്ഥമായി വിമർശിച്ചു എന്ന് ഭാവിച്ചാൽ കേമത്തമായി എന്നായിരിക്കും ഈ മാസിക നടത്തുന്നവർ കരുതുന്നത്.

അറേബ്യയിലെ സലഫികളോക്കെ ഇമാഅത്ത്- ഇഖ്വാൻ ലൈനിനോട് തത്വത്തിൽ യോജിക്കുന്നവരാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാൻ വേണ്ടി ഇതേ മാസികയിൽ മുസ്ലിം ട്രേഡിംഗ് എഴുതിയതിനു ശേഷം ഇപ്പോൾ 'സലഫിസം' (അറേബ്യൻ മോഡൽ തന്നെ) ഒരു പ്രത്യേക കക്ഷിയുടെ നിഗമനങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്ന ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് എന്തിനാണ്? പൂർവാചര വിരുദ്ധങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും സലഫികളെ ഇകഴ്ത്താൻ കിട്ടുന്ന അവസരമൊക്കെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് കൃതാർത്ഥതയടയാൻ വേണ്ടി തന്നെ.

യഥാർത്ഥത്തിൽ 'സലഫിസം' എന്നൊരു 'ഇസ്ലാമിക്' വിശുദ്ധ ചുരുക്കത്തിൽ നിന്നും പ്രാമാണികമായ ഹദീസുകളിൽ നിന്നും അജ്ഞാതവിന്റെ ദീൻ നേരിട്ടുപഠിക്കാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകമാത്രമാണ് സലഫികൾ ചെയ്യുന്നത്. അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖും (റ), ഉമറുബ്നുൽ ഖത്ത്ാബും (റ) അവരുടെ സഹപ്രവർത്തകരായ സഹാബികളും എങ്ങനെ ദീനിനെ മനസ്സിലാക്കുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്തുവോ അങ്ങനെ തന്നെയാണ് നമ്മളും ചെയ്യേണ്ടത്. ആ മഹാൻമാരായ സഹാബികൾക്ക് ഇസ്ലാം കക്ഷിത്വവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ അജ്ഞാതവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ ഭാസൻമാരായിത്തീർന്നത് ഏതൊരു ശരിയായ നിലപാടുകൊണ്ടാണോ അതുകൊണ്ട് മാത്രമേ നമുക്കും ശ്രേഷ്ഠത കൈവരിക്കാൻ കഴിയൂ.

മഹാൻമാരായ ഈ രണ്ടു ഖലീഫമാരും അനർഹമായി ഭരണാധികരം കൈയടക്കിക്കൊണ്ട് മുസ്ലിം സമൂഹത്തെ കബളിപ്പിച്ചവരാണെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ഇസ്ലാമിൽ കക്ഷിത്വമുണ്ടാക്കിയത് ശീആക്കളാണ്. ഈ രണ്ടു ഖലീഫമാരെ ശപിക്കുക എന്നത് ശീആക്കളുടെ വീക്ഷണത്തിൽ ഒരു വലിയ പുണ്യകർമ്മമാണത്രെ. സലഫികൾ കക്ഷിത്വമുണ്ടാക്കുന്നുവെന്ന് ആക്ഷേപിക്കുന്നവർ ഇപ്പോൾ മാതൃകാപുരുഷൻമാരായി ഗണിക്കുന്നത് ഇറാനിലെ ശീആക്കളെയാണ്. ഖുമൈനിയും അനുയായികളും സഹാബിപ്രമുഖൻമാരെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിക ഐക്യത്തിന്റെ വക്താക്കളായി ചമഞ്ഞതുപോലെ അവരുടെ അനുഭാവികളായ ഇസ്ലാമിസ്റ്റുകൾ സലഫികളെ തേജോവധം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിക ഐക്യത്തിന്റെ മൊത്തം കൃതകക്കാരായി വാഴാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

സഹാബികളുടെ കാലത്തിനുശേഷമുണ്ടായ കക്ഷിവാദികൾക്ക് പ്രധാനകാരണം കർമാനുഷ്ഠാനപരമായ മദ്ഹബുകളായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിനെക്കൊണ്ടും ഹദീസിനെക്കൊണ്ടും ചില ഇമാമുകളുടെ ഇജ്തിഹാദിന് മുൻഗണന നല്കുന്ന ദുഷ്പ്രവണത വളർന്നുവന്നു. ഇമാമുകളുടെ നിഗമനത്തെക്കാൾ റസൂലി(സ)ന്റെ

കർമ്മമാതൃകകൾക്ക് മുൻഗണന നൽകണമെന്ന് ഇമാം അഹ്മദ് മുഖ്യാനം നൂറുവർഷം ഉന്നിപ്പറഞ്ഞത്, സ്വന്തം നിഗമനം മുറുകെ പിടിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രത കൊണ്ടായിരുന്നില്ല, പ്രവാചക മാതൃകയോടുള്ള പ്രതിബദ്ധത കൊണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ സലഫികളും പറയുന്നത്, പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇജ്തിഹാദുകൾക്കും നിഗമനങ്ങൾക്കും മുൻഗണന നൽകുന്ന സമ്പ്രദായം ഒഴിവാക്കി ഖുർആനും സുന്നത്തും പ്രമാണമാക്കി ജീവിക്കണമെന്ന് തന്നെയാണ്. സൻമാർഗികളെയും ദുർമാർഗികളെയും വേർതിരിക്കാൻ യാതൊരു പണ്ഡിതന്റെയും നിഗമനത്തെയല്ല അജ്ഞാപുരം റസൂലും(സ) പറഞ്ഞതിനെയാണ് സലഫികൾ മാനദണ്ഡമാക്കുന്നത്.

സലഫികൾ വ്യക്തിപരമായ നിഗമനങ്ങളെ മുറുകെ പിടിച്ചു കൊണ്ട് കക്ഷിത്വമുണ്ടാക്കുകയാണെന്ന് ആരോപിച്ചതിന് ശേഷവും, സലഫികളുടെ നിഗമനം അഹ്മദ് മുഖ്യാനയുടെ ഒരു പാതയാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ലേഖകൻ പറഞ്ഞത് അത്യന്തം വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അഹ്മദ് മുഖ്യാനയ്ക്ക് എത്ര പാതകളാണുള്ളത്? ഈ പാതകളിലെല്ലാം കാൽവെച്ചുകൊണ്ട് അദ്യാസം കാണിച്ചു നടന്നാലേ ഒരാൾ ഇസ്ലാമി സ്റ്റാമ്പുകയുള്ളൂ എന്നാണോ ഈ ലേഖകൻ കരുതുന്നത്? ഒറ്റയും ഇരട്ടയും മനസിലാക്കാം. പക്ഷേ ഇമാമുമാർ ലേഖകൻമാർ ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്ന 'ഒരട്ട' അവർക്ക് മാത്രമേ മനസിലാവുകയുള്ളൂ. ഏതായാലും 'സലഫികളുടെ ഇജ്തിഹാദ്' പോലെത്തന്നെ ഇതരരുടെ ഇജ്തിഹാദുകളും തെറ്റാകാനും ശരിയാകാനും സാധ്യതയുള്ളതാണെന്ന് സമ്മതിച്ചതിന് ലേഖകന് നന്ദി.

(മതം, രാഷ്ട്രീയം, ഇസ്ലാമി പ്രസ്ഥാനം എന്ന കൃതിയിൽ നിന്ന്)